Credinţa şi fapta
Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Publicaţie editată de
Parohia TOMA COZMA, ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poştal 700 554, Iaşi,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Preot II Iustinian-Ionuţ Răduc, tel. 0729 935 888,
Secretar redacţie Vasilica Onofrei,
tel. 0741 706 602, 0761 621 994,
redactor_sef@yahoo.com
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susţinerea acestei publicaţii, dar şi pentru activităţile culturale şi filantropice ale parohiei, primim donaţii în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iaşi

Puteţi direcţiona 2% din impozitul pe venitul dvs. pentru lucrările şi activităţile pe care le susţine PAROHIA "TOMA COZMA"

Datele noastre necesare pentru completarea Formularului 230 sunt:

- **Numele Asociaţiei: PAROHIA "TOMA COZMA"**
- **CIF (Codul de Identificare Fiscală): 11198095**
- **Contul Organizaţiei în format IBAN: RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450**

•ATENŢIE:
La formularul 230 trebuie anexat obligatoriu, în copie, formularul 210— "Fişa fiscală", care se obţine de la angajator.
DETALII şi INFORMAŢII:
•Oficiul Parohial, tel: 0232 211 273
•Direct la Pangarul bisericii

BIBLIOTECA PAROHIALĂ

Delectează-te cu o lectură plăcută!
Citeşte şi informează-te !
Prin Biblioteca Parohială, vă punem la dispoziţie o gamă largă de cărţi religioase şi de cultură generală.
Program de funcţionare:
Duminica, între orele 11.00-12.00
Persoane de contact:
*Alexandra Popa, tel. 0742 322 580, petite_sourire@yahoo.com
*Irina Dănilă, tel. 0742 344 024, irina_danila93@yahoo.com

Refacerea acoperişului casei parohiale

Ploile din ultimele zile au pus în evidenţă problemele majore ale acoperişului de la casa parohială, care necesită intervenţie de urgenţă, pentru a stopa curgerea apei prin tavane. În acest scop, parohia Toma Cozma organizează o colectă publică şi apelăm la ajutorul tuturor celor care ne pot sprijini, pentru a se putea asigura susţinerea financiară a refacerii acoperişului a cărui tablă şi şarpantă au fost profund afectate de umezeală în ultimele decenii.

PROGRAMUL ACTIVITĂŢILOR RELIGIOASE ŞI GOSPODĂREŞTI ÎN SĂPTĂMÂNA PATIMILOR

DUMINICA FLORIILOR, 13 aprilie
- 8.00 – Utrenie, Sf. Liturghie şi pomenirea morţilor
-17.30 – DENIE

LUNI, 14 aprilie
- 9.00 – Curăţenie generală pentru Sărbători
- 17.30 – DENIE

MARŢI, 15 aprilie
- 9.00 – Curăţenie generală pentru Sărbători
- 17.30 – DENIE

MIERCURI, 16 aprilie
- 9.00 – Curăţenie generală pentru Sărbători
- 17.30 – DENIE

JOI, 17 aprilie
- 8.00 –12.00 - Sf. Liturghie în cadrul căreia se consacră Sfânta Împărtăşanie destinată bolnavilor pentru tot anul
- 17.30 – 22.00 – Denia celor 12 Evanghelii

VINERI, 18 aprilie
Zi aliturgică – nu se împărtăşeşte
- 9.00 – Scoaterea Sfântului Aer (care simbolizează Punerea în mormânt a Mântuitorului)
- 17.30 – 22.00 – Denia Prohodului Domnului

SÂMBĂTĂ, 19 aprilie
- 8.00 – Amenajările şi pregătirile pentru Sfânta Înviere
- 24.00 – Slujba Utreniei şi a Sfintei Liturghii, care vor începe afară continuându-se în Sfânta Biserică şi încheindu-se cu

S-a încheiat cursul de încondeiat ouă

Bucurându-se de sprijinul doamnei Codruţa Neculau şi de o frumoasă participare din partea copiilor şi tinerilor, ieri, sâmbătă 13 aprilie, a avut loc ultima şedinţă de instruire în arta decorării ouălor. La încheiere, cursanţii au decis că vor aduce la biserică în Joia Patimilor ouăle încondeia -te pentru a se organiza o mică expoziţie cu aceste mici şi fragile opere de artă realizate de ei.

Nr. 582 13 aprilie — 20 aprilie 2014 - săptămâna Pr. Mihai Mărgineanu

Credinţa şi fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica Intrării Domnului în Ierusalim

Ilustraţie realizată de Cristian Ştefan

„Pe scaun, în cer, şi pe mânz, pe pământ, fiind purtat, Hristoase Dumnezeule, laudă de la îngeri ai primit şi cântare de la pruncii cei ce strigau Ţie: Osana, Binecuvântat eşti, Cel ce vii să chemi pe Adam!"

Condacul Intrăirii Domnului în Ierusalim

BINECUVÂNTAREA DE LA FLORII

♦ La sărbătoarea "Floriilor", a Intrării Domnului în Ierusalim, se sfinţesc cu agheasmă şi se împart tuturor credincioşilor, la slujba Utreniei, ramuri de salcie înfrunzită, pe care aceştia le vor ţine în mâini pe tot parcursul Sfintei Liturghii, purtându-le apoi acasă şi aşezându-le la icoane. Ramurile aduc cu ele binecuvântarea lui Dumnezeu în fiecare casă, fiind semn al Intrării triumfale a lui Hristos în sânul familiei.
♦ Astăzi, de Sărbătoarea Floriilor, praznic împărătesc, se face dezlegare la peşte, untdelemn şi vin.
♦ În această sfântă zi, adresăm tuturor enoriaşilor, prietenilor parohiei Toma Cozma, cititorilor şi colaboratorilor revistei parohiale, donatorilor, ostenitorilor şi tuturor celor care ne ajută în activităţile pe care le organizăm, sincere urări de sănătate, bucurie şi frumoase împliniri duhovniceşti. Astăzi sunt sărbătoriţi toţi creştinii cu numele de „Florica" „Florin", „Floarea" etc., precum şi a celor care poartă nume de flori şi nu-şi regăsesc în calendar un sfânt omonim.

Evanghelia duminicii
Ioan 12, 1-18

1. Deci cu şase zile înainte de Paşti , Iisus a venit în Betania, unde era Lazăr, cel pe care-l înviase din morţi.
2. Şi I-au făcut acolo cină; şi Marta slujea. Şi Lazăr era unul dintre cei ce şedeau la masă cu El
3. Atunci Maria, luând o litră cu mir de nard curat, de mult preţ, a uns picioarele lui Iisus şi le-a şters cu părul capului ei; iar casa s-a umplut de mireasma mirului.
4. Dar Iuda Iscarioteanul, unul dintre ucenicii Săi - cel care avea să-L vândă -, a zis:
5. "De ce nu s-a vândut mirul acesta cu trei sute de dinari şi să-i fi dat săracilor?"
6. Iar el a zis aceasta nu pentru că îi era lui grijă de săraci, ci pentru că era fur şi, având pungă , vămuia ce se punea într-însa.
7. A zis deci Iisus: "Las-o, că pentru ziua îngropării Mele l-a păstrat;
8. că pe săraci îi aveţi pururea cu voi, dar pe Mine nu Mă aveţi pururea".
9. Atunci mulţime mare de Iudei a aflat că El este acolo şi au venit nu numai pentru Iisus, ci să-l vadă şi pe Lazăr pe care El îl înviase din morţi.
10. Iar arhiereii au pus la cale că şi pe Lazăr să-l omoare,
11. căci din pricina lui mulţi dintre Iudei mergeau şi credeau în Iisus.
12. A dou zi, marea mulţime care venise la sărbătoare, auzind că Iisus vine în Ierusalim,
13. au luat ramuri de finic şi au ieşit în întâmpinarea Lui şi strigau: "Osana!, binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului!" şi: "Împăratul lui Israel!"
14. Şi Iisus, găsind un asin tânăr, a şezut pe el, precum este scris:
15. Nu te teme, fiica Sionului! Iată, Împăratul tău vine şezând pe mânzul asinei.
16. Pe acestea ucenicii Săi nu le-au înţeles de la-nceput; dar când S-a preamărit Iisus, atunci şi-au adus ei aminte că acestea pentru El erau scrise şi că pe acestea le-au făcut ei pentru El.
17. Drept aceea, mulţimea care era cu El când l-a strigat pe Lazăr din mormânt şi l-a înviat din morţi dădea mărturie;
18. de aceea L-a şi întâmpinat mulţimea, pentru că auzise că El a făcut această minune.

La temelia adevăratei bucurii stă credinţa sănătoasă

Între multele elemente care dau o strălucire aparte primirii Domnului Hristos în Ierusalim, se distinge credinţa, convingerea personală, care a dat naştere manifestării entuziaste a acelor tineri şi a mulţimilor care L-au aclamat.

Când vorbim de credinţă, foarte uşor în mintea noastră se produce o polarizare aproape instinctivă: lumea este formată din două categorii - credincioşi şi necredincioşi. Este foarte uşor să declari pe cineva că este credincios sau necredincios, de obicei optăm pentru varianta a doua atunci când vezi faptele concrete, de fiecare zi. Polarizarea aceasta însă este foarte superficială. Ea nu cuprinde în sine problematica complexă a credinţei. Poate de aceea, a venit Hristos în lume ca să clarifice şi să ne ofere această imagine a multiplelor forme de manifestare a credinţei. În viaţa de fiecare zi, pentru credinţa noastră pe care fiecare dintre noi o afirmă sau măcar se străduieşte să o afirme prin modul în care se manifestă, găseşte întotdeauna variate modalităţi de a se manifesta. Întâi de toate, modul cel mai clar de a se manifesta credinţa este rugăciunea. Actul de cult, ca şi rugăciunea nu sunt două manifestări formale, ci ele conţin în ele credinţa.

Chiar dacă un necunoscător al credinţei creştine doreşte să înveţe credinţa, o poate face pur şi simplu citind, lecturând rugăciunile, rugăciunile noastre sunt un pedagog în ceea ce priveşte credinţa, pentru că în forme de exprimare poetică, Sfinţii Părinţi expun pe larg învăţătura de credinţă. Mai intervine şi cântarea religioasă care este o formă de antrenare şi angajare, dar şi de formare a unei credinţe sănătoase. Pentru noi, cei de astăzi, actul de cult, rugăciunea, dar şi cântarea religioasă, fac credinţa mai accesibilă minţii. Între cunoaşterea teoretică a credinţei şi lucrarea efectivă a credinţei, este o mare diferenţă, este una din tainele vieţii personale ale fiecăruia dintre noi. Nu poţi fi credincios, dacă nu trăieşti credinţa !

Atunci când vorbim de manifestarea credinţei, este foarte important să înţelegem ce greutate are pentru fiecare dintre noi viaţa concretă, modul cum ne desfăşurăm activitatea, modul cum ne manifestăm în societate, modul cum ştim să ne bucurăm, modul cum ştim să ne manifestăm întristarea, mânia, disperarea.

Imaginea credinţei devine o încredere, care îl transformă pe Dumnezeu în prieten. Pentru că de fapt, ce te învaţă credinţa: te învaţă că Dumnezeu te iubeşte şi te mai învaţă un lucru, nu ce să aştepţi de la Dumnezeu, ci ce aşteaptă Dumnezeu de la tine. A avea credinţă religioasă presupune a avea o încredere reală în Dumnezeu, ca într-un prieten, o încredere bazată şi fundamentată pe adevărurile revelate de Dumnezeu şi mărturisite şi învăţate de Biserică de-a lungul veacurilor. Fără aceste repere, credinţa se pierde în formalism şi superficialitate. Astfel, am ajuns până la face ironii asupra credinţei: fie ironii care să „cosmetizeze" abaterile noastre, fie ironii care să pună în dificultate credinţa altora. De aceea credinţa nu trebuie expusă doar în planul teoretic, ci trebuie să emane din fapte, căci „credinţa fără fapte moartă este" (Iacov 2, 26).

Pr. Mihai Mărgineanu

Proiectul filantropic din Postul Mare, la final

Parohia Toma Cozma din Iaşi a derulat sâmbătă, 12 aprilie 2014, ultima acţiune filantropică din Postul Mare la secţia Bârnova a Spitalului Socola din Iaşi. Cu sprijinul voluntarilor din parohie au fost pregătite 260 de pachete cu alimente şi fructe, care au fost oferite mai apoi pacienţilor internaţi la Bârnova. În buna organizare a acestei activităţi ne -am bucurat de sprijinul domnului Ovidiu Manolache, asistent şef în cadrul acestei secţii şi de implicarea directă a domnilor Ioan Septimiu Dorobanţu şi Costel Dumitru, care au asigurat transportul alimen-telor la destinaţie în toate aceste acţiuni umanitare. Pacienţii au fost vizitaţi în saloane, unde li s-a oferit darul pregătit. Bucuria bolnavilor a fost mare şi de această dată, mai ales că au primit în mod special fructe, produse care nu se regăsesc în alimentaţia zilnică a pacienţilor de aici.

Amintim că acţiunile social-filantropice ale Parohiei Toma Cozma din acest post au început pe 8 martie, în Sâmbăta Sfântului Toader. În fiecare sâmbătă din post au fost pregătite în jur de 200 de pachete pentru pacienţii de la Bârnova, dar şi pentru persoanele din alte centre de ocrotire socială din judeţul Iaşi.

Constantin Ciofu

Apostolul duminical

Epistola către Filipeni 4, 4-9

4. Bucuraţi-vă pururea întru Domnul. Şi iarăşi zic: Bucuraţi-vă.
5. Îngăduinţa voastră să se facă ştiută tuturor oamenilor. Domnul este aproape.
6. Nu vă împovăraţi cu nici o grijă. Ci întru toate, prin închinăciune şi prin rugă cu mulţumire, cererile voastre să fie arătate lui Dumnezeu.
7. Şi pacea lui Dumnezeu, care covârşeşte orice minte, să păzească inimile voastre şi cugetele voastre, întru Hristos Iisus.
8. Mai departe, fraţilor, câte sunt adevărate, câte sunt de cinste, câte sunt drepte, câte sunt curate, câte sunt vrednice de iubit, câte sunt cu nume bun, orice virtute şi orice laudă, la acestea să vă fie gândul.
9. Cele ce aţi învăţat şi aţi primit şi aţi auzit şi aţi văzut la mine, acestea să le faceţi, şi Dumnezeul păcii va fi cu voi.

***

Scurtă exegeză patristică - Sf. Ioan Gură de Aur -

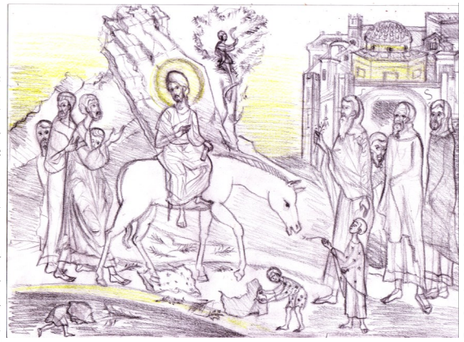

«Şi iarăşi zic: Bucuraţi-vă." (Flp 4, 4). Acesta este lucrul celui ce încurajează; e ca şi cum ar fi spus: «Cel ce se află întru Dumnezeu totdeauna se bucură. Chiar de ar fi amărât, chiar de ar suferi ceva, unul ca acesta pururea se bucură.»

„Ci întru toate, prin închinăciune şi prin rugă cu mulţumire, cererile voastre să fie arătate lui Dumnezeu." (Flp 4, 6). Când Apostolul zice: „Domnul este aproape" (Flp 4, 5) îi consolează la fel ca atunci când Mântuitorul a zis: „Eu cu voi sunt în toate zilele, până la sfârşitul veacului. Amin." (Mt 28, 20).

Acum însă, iată şi o altă consolare, care e medicamentul cel mai bun împotrivă oricărei întristări şi a tuturor împrejurărilor de nesuportat din viaţa omului. Care este acest medicament? A se ruga cineva şi în tot timpul si în orice împrejurare a-I mulţumi lui Dumnezeu. Astfel, El nu voieşte ca rugăciunile noastre să fie numai de cerere, ci şi de mulţumire pentru toate câte avem şi primim. Căci cum va cere cineva cele viitoare dacă nu ştie a da mulţumire pentru cele deja căpătate?

„Ci întru toate, prin închinăciune şi prin rugă cu mulţumire" (Flp 4, 6), spune el. De aceea noi trebuie să mulţumim pentru toate, chiar şi pentru cele ce par a fi batjocoritoare, fiindcă aceasta înseamnă cu adevărat a mulţumi.

A mulţumi pentru lucrurile plăcute pe care le-ai primit este un lucru firesc; însă a-I mulţumi şi pentru scârbele şi durerile pe care le întâmpini în calea vieţii, aceasta este fapta unui suflet recunoscător şi foarte devotat lui Dumnezeu. Astfel de rugăciuni primeşte Dumnezeu, în timp ce pe celelalte nu le cunoaşte. Deci astfel de rugăciuni trebuie să-I aducem şi noi, pentru a fi cunoscute şi primite de El. Căci El de toate are grijă pentru sufletul nostru, chiar dacă noi nu ştim. Şi chiar aceasta este dovada cea mai mare că sunt spre folosul nostru: că noi nu ştim.

„Şi pacea lui Dumnezeu, care covârşeşte toată mintea, să păzească inimile voastre şi cugetele voastre, întru Hristos Iisus" (Flp 4, 7).

Aceasta este datoria celui ce învaţă: nu numai a sfătui, ci a se şi ruga şi a ajuta prin rugăciune, astfel încât nici de ispite să nu fiu întru totul biruiţi şi nici de înşelăciune să nu fie abătuţi din calea cea dreaptă. E ca şi cum ar spune: «Cel ce v-a mântuit pe voi aşa este, că nici mintea nu-L poate pricepe. Acesta, deci, să vă păzească şi să vă apere, ca să nu pătimiţi nimic.» Sau acest lucru vrea să-l spună, sau că pacea aceea despre care zice Hristos: „Pace vă las vouă, pacea Mea dau vouă" (In 14, 27) «să vă păzească pe voi».

Cu adevărat că pacea aceasta covârşeşte toată mintea omenească. Cum aşa? Când El ne învaţă să fim în pace cu duşmanii, cu cei care ne nedreptăţesc, cu cei care ne războiesc şi sunt plini de ură faţă de noi, atunci nu este aceasta mai presus de mintea omenească?

Dar să urmărim ideea de mai înainte. Dacă pacea covârşeşte toată mintea, apoi cu atât mai mult însuşi Dumnezeu, Care dă pacea, este Cel care covârşeşte toată mintea; şi nu doar mintea noastră, ci şi a îngerilor şi a puterilor cele de sus. Dar ce înseamnă „întru Hristos Iisus" (Flp 4, 7)? Că întru El să ne păzească, întru El să rămânem şi să nu cădem din credinţă.

„Mai departe, fraţii mei, câte sunt adevărate, câte sunt de cinste, câte sunt drepte" (Flp 4, 8). Dar oare ce înseamnă cuvântul „mai departe"? E zis în loc de «totul ni s-a spus». Cuvântul acesta este, aşa zicând, expresia omului care se grăbeşte şi care nu are nimic comun cu prezentul, ci priveşte numai spre viitor. „Mai departe, fraţilor, câte sunt adevărate, câte sunt de cinste, câte sunt drepte, câte sunt curate, câte sunt vrednice de iubit, câte sunt cu nume bun, orice virtute şi orice laudă, la acestea să vă fie gândul" (Flp 4, 8).

Ai văzut cum voieşte să dezrădăcineze orice cugetare vicleană din inima noastră? Faptele cele rele şi viclene se nasc din cugetări viclene. „Cele ce aţi învăţat şi aţi primit şi aţi auzit şi aţi văzut la mine" (Flp 4, 9). Aceasta este adevărata învăţătură, ca în toate sfaturile să se dea pe sine ca model şi exemplu, precum şi spune undeva: „după cum mă aveţi pe mine ca model"; altfel spus «ceea ce aţi auzit, ceea ce aţi văzut că fac eu, ceea ce aţi putut învăţa de la mine, fie din cuvinte, fie din fapte, fie din împreuna-vieţuire cu mine».

Ai văzut cum porunceşte el acestea în amănunt? Fiindcă nu era cu putinţă de a spune în amănunt toate faptele intrate sau ieşite din cugetarea omului, toate cuvintele spuse, felul lor şi convorbirile dintre ei – pentru că de toate acestea trebuie să aibă grijă creştinul şi să fie cu luare aminte el a spus pe scurt: „cele ce aţi auzit şi aţi văzut la mine", adică «prin cuvintele sau faptele mele, care vă pot servi ca pildă», într-adevăr, nimic nu este atât de vrăjmaş naturii noastre ca şi răutatea. „Acestea să le faceţi" (Flp 4, 9), adică nu doar prin cuvinte, nu doar să vorbiţi, ci să le şi puneţi în lucrare. „Şi Dumnezeul păcii va fi cu voi" (Flp 4, 9), adică «veţi fi în linişte şi în mare siguranţă; nimic dureros nu vă va atinge, nimic din cele